

Jucărie

AlinD

Mi-s grele articulațiile de timp
Vopseaua-mi, se cojește pe la colțuri
Cheița nu a mai întors-o vre-o copilă
Iar arcul îmi vibrează în rugină

Abandonat, pe raftul prăfuit
Uitarea se așterne peste mine
Eu cel folosit în jocuri și iubire
 Acum sunt degradat și izgonit

Aștept, dar oare ce mai pot spera
Gunoiiul mă așteaptă cu ardoare
O simplă jucărie , în uitare
La aruncare condamnat de soarta mea

E de prisos să mai întreb acum
Tot de prisos, mi-e chiar să mai și sper
Când timpul mă admiră-ncet cum pier
Eu ignorat și vechi și prăfuit.